

[Dahlgaard.]

er naturligere, at de penge, der fremkommer ved huslejeforhøjelser i den almennyttige sektor, skal ende dér, mens de penge, der fremkommer ved huslejeforhøjelser i den private boligsektor, skal indgå i, ja, altså det offentlige kasse, som vi snakkede om før, men fordi der kunne etableres et fornuftigt handlingsmønster, når man i landsbyggefonden havde disse midler og alene disse midler at løse opgaver for inden for det almennyttige byggeri. Her er det altså, at der bliver stukket yderligere en kvart milliard kr. ud til landsbyggefonden.

Når vi nu ser på denne aftale mellem socialdemokratiet og socialistisk folkeparti, som vi altså er blevet gjort bekendt med i dag, så fremgår det, at mens udligningsafgiften af privat udlejningsbyggeri stadig skal ende med 2 pct. af ejendomsvurderingen og pengene skal indgå til det offentlige, så er der nu, for så vidt angår den almennyttige boligsektor, ikke længere tale om, at man skal ende med et udligningsbidrag på 2 pct., men på 1 pct. — med en langsommere optrapning til denne ene procent — og den skal indgå i landsbyggefonden. Det bliver altså 100 mill. kr. i stedet for de 200 mill. kr. Hvad siger man så til dette? Ja, jeg er tilbøjelig til at sige, at derved er det i virkeligheden bevist, at der var aldeles ikke brug for, selv ikke ud fra socialdemokratiets egne forudsætninger, et beløb af den størrelsesorden fra moms-pengene, som den kvarte milliard udgør.

Til slut: boligministeren svarede ikke på et spørgsmål, jeg stillede, og som jeg lægger overordentlig megen vægt på at få besvaret. Jeg vil gerne have bekræftet her fra folketingets talerstol, at boligministeren stadig har den hensigt ved udarbejdelsen af forslag om indeksslåneordning for almennyttigt boligbyggeri til næste år, at denne ordning ikke skal indeholde noget subsidieringselement. En sådan skriftlig besvarelse har vi fået til folketingets boligudvalg. Jeg tillægger spørgsmålet en så stor betydning, at jeg ønsker, at boligministeren bekræfter det her fra folketingets talerstol.

Henning Philipsen: Det forekommer mig, at der i denne diskussion går ligesom én skillelinje. Den vedrører nøjagtig dette, som hr. Guldberg beskrev det, at hensigten med bo-

ligforliget i 1966 var både direkte og indirekte at afskaffe al støtte til almennyttigt byggeri. Ganske rigtigt beskrevet. På den anden side af den linje er vi altså nogle stykker, som har en anden opfattelse. Men nøjagtig de samme partier, som nu med baggrund i 1966-forliget forlanger, at al direkte og indirekte støtte til almennyttigt byggeri skal fjernes, forlangernes nu til gengæld, at al den direkte og indirekte støtte, som man kender i det private udlejningsbyggeri såvel som for ejerboligernes vedkommende, skal opretholdes, ja, den skal helst forbedres. Det er det, man siger. Det er herom uenigheden drejer sig. De samme partiers ordførere glemmer, at nøjagtig det, som man f. eks. har adgang til at trække fra på ejerboligområdet med hensyn til rentefradrag, med hensyn til standardfradrag, med hensyn til fradrag for forbedringer og vedligeholdelse, det forekommer også i det private udlejningsbyggeri, og de lejere, der bor dér, har nøjagtig de samme udgifter, men de kan bare ikke trække en krone fra nogen som helst steder. Det er det, man fra de borgerlige partiers side kalder ligestilling.

Man glemmer samtidig, at hvis den nuværende rentesikringsordning får lov til at fortsætte, så vil alt det byggeri, som hr. Guldbergs raseriudbrud i særdeleshed går ud over, nemlig alt det almennyttige byggeri, som er opført på baggrund af en lov, hr. Guldberg har været med til at gennemføre, i løbet af 5-6 år have en renteudgift, som er markedsrenten, nemlig 12 pct., og her vil der ikke være én eneste øre i rentesubsidier, samtidig med at hr. Guldberg forlanger, at rentefradragsretten for alt andet skal opretholdes. Det er situationen i en nøddeskal, og jeg synes, det bør karakteriseres, som det er, det er dog i hvert fald rene ord for pengene. Vi er bare rygende, lynende uenige. Så er det sagt, så det ikke kan misforstås.

Man slår sig for brystet og hævder, at man vil ikke subsidiere — undtagen på ét bestemt område, nemlig dér, hvor man har nok i forvejen. Det er dér, man vil subsidiere.

Videre siger hr. Guldberg, at jeg har travlt med at forklare, at der ikke er tale om generelle huslejeforhøjelser. Nej, det har jeg ikke travlt med at forklare, for det behøver jeg ikke, idet jeg simpelt hen ikke vil acceptere generelle huslejeforhøjelser. Det er det, det drejer sig om. Jeg vil simpelt